

РЕШЕНИЕ

№ 17911

гр. София, 12.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5302** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 – чл. 298 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. Д. В., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.9, срещу Наказателно постановление № 25-4332-000008/14.03.2025г., издадено от началника на отдел“ПП“ при СДВР, с което на основание чл. 287, ал. 1 от АПК на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 400 лева, за нарушение на чл. 277, ал. 1 от АПК, поради липса на доброволно изпълнение за периода от 24.02.2025 г. до 02.03.2025 г.

В жалбата е посочено, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно. Твърди се, че административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана, без да е налице годин административен акт, който подлежи на изпълнение. Сочи се, че изпратената до лицето покана за доброволно изпълнение е неясна, поради което за същото е била налице невъзможност да изпълни вмененото му задължение. Моли се за отмяна на наказателното постановление. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. В постъпила по делото молба жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли я да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Началникът на отдел "Пътна полиция" при СДВР – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за

установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г. по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП - "временно спиране от движение на моторно превозно средство" – лек автомобил "А. А7" с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, до отстраняване на неизправността.

На 08.11.2024 г. до лицето е изпратена Покана за доброволно изпълнение, в която е посочено, че на основание чл. 277, ал. 1 от АПК следва да предаде в 14 - дневен срок в отдел "Пътна полиция" при СДВР свидетелство за регистрация на МПС част II №[ЕИК]. Поканата е връчена лично на 13.12.2024 г.

На 14.03.2025 г. от началник отдел "Пътна полиция" при СДВР е издадено процесното Наказателно постановление № 25-4332-(АПК)-000008, с което на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 400 лв., на основание чл. 287, ал. 1 АПК, поради липса на доброволно изпълнение за периода от 24.02.2025 г. до 02.03.2025 г., доколкото същият, след връчване на 13.12.2024 г. на поканата за доброволно изпълнение, не предава в 14 – дневен срок на отдел "Пътна полиция" при СДВР свидетелство за регистрация на МПС, част II, с №[ЕИК], с което виновно е нарушил чл. 277, ал. 1 от АПК.

На настоящия състав е служебно известно, че с Решение № 14129/24.04.2025 г., постановено по адм. д. № 12735/2024 г. по описа на АССГ, е отхвърлена жалбата на лицето срещу цитираната по – горе ЗППАМ № 24-4332-006146/06.11.2024 г. на полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция.

От страните в производството не са ангажирани други доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 296, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване акт, съгласно чл. 294 от АПК, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 294 от АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. Орган по изпълнението за изпълнение срещу граждани и организации, според чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК, е административният орган, който е издал или трябвало да издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закона е посочен друг орган. В случая, орган по изпълнението по смисъла на чл. 271 от АПК е началникът на отдел "Пътна полиция" при СДВР. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, съобразно представена Заповед № 8121К-12431/09.09.2024 г. на министъра на вътрешните работи /лист 27 от делото/, с която комисар Н. К. е преназначен на длъжността началник отдел "Пътна полиция" при СДВР.

Съдът приема, че не са налице пороци, водещи до нищожност на процесното НП.

По материалната и процесуална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 287, ал. 1 от АПК, когато действието не може да се извърши от друго лице, а зависи изключително от волята на длъжника, органът по изпълнението налага при виновно неизпълнение глоба на задължения гражданин от 50 до 1000 лв. седмично, а на задължената организация - имуществена санкция от 500 до 10 000 лв. седмично, едновременно с глоба от 50 до 1000 лв. седмично на представляващите организацията, с изключение на упълномощените от нея лица. Глобите и имуществените санкции се налагат до изпълнение на задължението за определено действие.

С оспореното в настоящото производство Наказателно постановление № 25-4332(АПК)-000008 от

14.03.2025 г. на началник на отдел "Пътна полиция" при СДВР на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 400 лева, за времето на липса на доброволно изпълнение от 24.02.2025 г. до 02.03.2025 г., тъй като след връчана му лично на 13.12.2024 г. покана за доброволно изпълнение рег. № 433200-116856/ 08.11.2024 г., не предава в 14-дневен срок на отдел "Пътна полиция" при СДВР свидетелство за регистрация на МПС, част II, с №[ЕИК], с което виновно нарушил чл. 277, ал. 1 от АПК.

Началникът на отдел "Пътна полиция" – СДВР, като административен орган, издал СРМПС № 01264868, съгласно изискванията на Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. на МВР за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване регистрацията на моторни превозни средства и на ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни на регистрираните пътни превозни средства, е констатирал, че на жалбоподателя в качеството му на собственик на л.а. "А.", модел А7 с рег. [рег.номер на МПС] е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г. от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" СДВР, с която на основание чл. 171 т. 2 б."а" от ЗДВП е наложена принудителна административна мярка - временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността.

На 13.12.2024 г. на жалбоподателя лично е връчана покана за доброволно изпълнение. Неоснователно е направеното в жалбата възразение, че текстът на изпратената до жалбоподателя покана за доброволно изпълнение е неясен, поради което за същият е била налице невъзможност за изпълнение на вмененото му задължение. В административната преписка се съдържа покана за доброволно изпълнение /лист 16 от делото/, в която ясно е посочен номерът на заповедта за налагане на ПАМ, вида ПАМ, която е наложена и задължението за предаване от страна на жалбоподателя на СУМПС част II, както и мястото на което следва лицето да извърши предаването на СУМПС. Ясно е посочено и че при неизпълнение ще бъде наложена санкция, както и какъв размер ще бъде тя.

Съгласно разпоредбата на чл. 267 от АПК на изпълнение подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс или в друг закон. Изпълнителните основания са посочени в чл. 268 от АПК, и това са: 1. индивидуални или общи административни актове; 2. решения, определения и разпореждания на административните съдилища; 3. споразумения пред административните органи или пред съда; 4. административни договори.

В процесния случай, предмет на изпълнение е цитираната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г. на полицейски инспектор в отдел "ПП" – СДВР. На основание чл. 172, ал. 6 от ЗДВП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка, поради което без значение е дали е обжалвана издадената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка на полицейски инспектор към СДВР. Същата представлява годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 1 от АПК, задължението по което е станало изискуемо. Поканата за доброволно изпълнение е връчана на жалбоподателя на 13.12.2024 г.

В производството по оспорване на действия на орган по изпълнение съдът проверява единствено има ли валидно изпълнително основание от външна страна, насочено ли е изпълнението срещу длъжника по акта от органа по изпълнение, предприел ли е органът по изпълнението законосъобразни и съразмерни действия по изпълнение на акта. Съдът приема, че е осъществен фактическият състав за налагане на предвидената глоба на жалбоподателя, поради което следва да се приеме, че същата е издадена на валидно правно основание, със законосъобразен акт на орган по изпълнението.

Органът по изпълнението е наложил глоба в размер на 400 лева, който правилно е определен, като са взети предвид обстоятелствата, че са били налагани до датата на издаване на процесното наказателно постановление други глоби за същото нарушение, за неизпълнение на ПАМ след изтичане на срока за доброволно изпълнение.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 102,26 евро /200 лева/.

Водим от горното и на основание чл. 298 от АПК, Административен съд София- град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. В., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.9, срещу Наказателно постановление № 25-4332-000008/14.03.2025г., издадено от началника на отдел“ПП“ при СДВР, с което на основание чл. 287, ал. 1 от АПК на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 400 лева, за нарушение на чл. 277, ал. 1 от АПК поради липса на доброволно изпълнение за периода от 24.02.2025 г. до 02.03.2025 г.

ОСЪЖДА Л. Д. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к „Сухата река“, [жилищен адрес] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: